

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/765**z dnia 14 maja 2019 r.****uchylające cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i kończące postępowanie w odniesieniu do tego przywozu w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego („pierwotne dochodzenie”) rozporządzeniem (UE) nr 157/2013⁽²⁾ Rada nałożyła na przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 62,3 EUR na tonę metryczną („tona”). Środki te będą dalej zwane „obowiązującymi środkami”.

1.2. Wniosek dotyczący przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych

- (2) W następstwie opublikowania zawiadomienia w sprawie zbliżającego się wygaśnięcia⁽³⁾ obowiązujących środków, w dniu 7 listopada 2017 r. Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036.
- (3) Wniosek został złożony przez ePure („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % łącznej produkcji unijnej bioetanolu.
- (4) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji i ponownego wystąpienia dumpingu oraz kontynuacji i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych

- (5) Po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych, w dniu 20 lutego 2018 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Zainteresowane strony

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami i władze USA, znanych importerów, dostawców i użytkowników, a także przedsiębiorstwa handlowe o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła ich do udziału.
- (7) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 157/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 49 z 22.2.2013, s. 10).

⁽³⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 180 z 8.6.2017, s. 37).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. C 64 z 20.2.2018, s. 7).

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.5.1. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących i przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem w USA

- (9) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących i przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem z USA o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do właściwych organów USA o zidentyfikowanie pozostałych producentów eksportujących i przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.
- (10) Zgłosiło się ośmiu producentów biopaliw. Żaden z nich nie produkował jednak produktu objętego przeglądem.
- (11) Ponadto zgłosiły się trzy amerykańskie stowarzyszenia producentów biopaliw, które zostały zarejestrowane jako zainteresowane strony.

1.5.2. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja ogłosiła, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Próba ta opierała się głównie na wielkości produkcji, ale osiągnięto również zadowalające rozmieszczenie geograficzne oraz reprezentację różnych grup. Proponowana próba składała się z czterech producentów unijnych, a Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w sprawie tej wstępnej próby.
- (13) W następstwie otrzymanych uwag jeden wstępnie objęty próbą producent został zastąpiony ze względu na jego związek z innym wstępnie objętym próbą producentem. Czterej producenci objęci próbą wytwarzali 25 % produkcji unijnej bioetanolu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

1.5.3. Kontrola wyrywkowa importerów

- (14) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała importerów niepowiązanych do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (15) Trzech importerów niepowiązanych udzieliło wymaganych informacji i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Na tej podstawie Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

1.6. Brak współpracy

- (16) Biorąc pod uwagę, że żaden z amerykańskich producentów, którzy zgłosili się podczas kontroli wyrywkowej, nie produkował produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, Komisja musiała wykorzystać fakty dostępne w odniesieniu do producentów eksportujących, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (17) Komisja powiadomiła władze USA o zastosowaniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i umożliwiła im przedstawienie uwag. Komisja nie otrzymała żadnych uwag.
- (18) Chociaż żaden z producentów eksportujących nie podjął współpracy, trzy amerykańskie stowarzyszenia producentów biopaliw, które zgłosiły się do Komisji, przedstawiły opinie w trakcie dochodzenia. Komisja uwzględniła te opinie.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (19) Komisja przesłała kwestionariusze do czterech producentów unijnych objętych próbą oraz trzech importerów niepowiązanych, którzy zgłosili się do Komisji.
- (20) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzieliło czterech producentów unijnych objętych próbą i trzech importerów niepowiązanych. Dwóch z trzech importerów niepowiązanych w rzeczywistości nie dokonywało przywozu produktu objętego przeglądem z państwa, którego dotyczy przegląd, w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym i w związku z tym nie zostało uwzględnionych w dalszych rozważaniach. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez pozostałych importerów niepowiązanych zostały należycie uwzględnione.

1.8. Wizyty weryfikacyjne

- (21) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu, prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- Pannonia Ethanol Zrt., Dunaföldvar, Węgry
- CropEnergies Bioethanol GmbH, Mannheim, Niemcy
- Cristanol, Bazancourt, Francja
- Alco Bio Fuel N.V., Gandawa, Belgia

Importerzy

- Shell Trading Rotterdam B.V., Rotterdam, Niderlandy

1.9. Dalsza procedura

- (22) Pomimo braku współpracy ze strony producentów eksportujących, jak wyjaśniono w motywach 10 oraz 16–18, trzy amerykańskie stowarzyszenia producentów biopaliw oraz skarżący przedstawili kilka zestawów uwag dotyczących wszczęcia przeglądu. W świetle wniosków przedstawionych w rozdziale 3 poniżej uwagi te nie zostały szerzej omówione w niniejszym dokumencie.
- (23) W dniu 1 marca 2019 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza uchylić obowiązujące cło antydumpingowe („ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ujawnionych ustaleń.
- (24) Dnia 12 marca 2019 r. wnioskodawca przedstawił na piśmie swoją opinię na temat ustaleń Komisji. Podsumowując, wnioskodawca zakwestionował wstępny wniosek Komisji, zgodnie z którym w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu byłoby niskie.
- (25) W świetle tych uwag trzy amerykańskie stowarzyszenia producentów biopaliw złożyły wniosek o przesłuchanie przed służbami Komisji, które odbyło się w dniu 19 marca 2019 r. W następstwie wspomnianego przesłuchania stowarzyszenia te przesyłały Komisji dodatkowe dokumenty na poparcie pewnych twierdzeń. Dnia 20 marca 2019 r. wnioskodawca wyjaśnił swoją opinię podczas przesłuchania.
- (26) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

1.10. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (27) Dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (28) Produktem objętym przeglądem jest bioetanol, nazywany czasem „etanolem paliwowym”, tj. alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), skażony lub nieskażony, z wyłączeniem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, ale z uwzględnieniem alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) w mieszkankach z benzyną o zawartości alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v) przeznaczony do użycia jako paliwo, pochodzący z USA, obecnie objęty kodami CN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 50, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 i ex 3824 99 92 (kody TARIC 2207 10 00 12, 2207 20 00 12, 2208 90 99 12, 2710 12 21 11, 2710 12 25 92, 2710 12 31 11, 2710 12 41 11, 2710 12 45 11, 2710 12 49 11, 2710 12 50 11, 2710 12 70 11, 2710 12 90 11, 3814 00 10 11, 3814 00 90 71, 3820 00 00 11 i 3824 99 92 66). Bioetanol może być produkowany z różnych surowców rolnych, takich jak trzcina cukrowa, burak cukrowy, ziemniaki, maniok i kukurydza. W zależności od producenta mogą występować niewielkie różnice w zakresie procesu produkcyjnego.

- (29) Rodzaje bioetanolu i bioetanolu w mieszankach, objęte przedmiotowym przeglądem wygaśnięcia środków antydumpingowych, pomimo możliwych różnic pod względem surowca wykorzystanego do produkcji lub różnic w procesie produkcji, mają takie same lub bardzo podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są wykorzystywane do takich samych celów. Ewentualne różnice dotyczące produktu objętego przeglądem nie mają wpływu na jego podstawową definicję ani właściwości.
- (30) Bioetanol przeznaczony do zastosowań innych niż użycie jako paliwo nie był objęty zakresem pierwotnego dochodzenia i w związku z tym nie był również objęty przedmiotowym przeglądem wygaśnięcia środków antydumpingowych.

2.2. Produkt podobny

- (31) W toku pierwotnego dochodzenia Komisja ustaliła, że pod względem podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych bioetanol produkowany przez przemysł Unii i sprzedawany na rynku Unii jest podobny do bioetanolu wywożonego z USA do Unii. Pomimo zastosowania jako surowca wielu różnych surowców rolnych bioetanol pochodzący z USA jest wymierny z bioetanolem produkowanym w Unii.
- (32) W większości przypadków główna różnica między bioetanolem sprzedawanym na rynku USA a bioetanolem sprzedawanym na rynku Unii dotyczy różnych norm w zakresie zawartości wilgoci. Amerykańscy producenci produkują zwykle bioetanol zawierający co najmniej 0,5 % wody, natomiast specyfikacje dla rynku Unii zawierają wymóg dotyczący niższej zawartości wody – maksymalnie 0,3 %, mierzonej zgodnie z normą EN 15376, w związku z czym producenci z państw trzecich muszą przeprowadzić dodatkową rafinację, aby zapewnić zgodność ze specyfikacjami dla rynku Unii.
- (33) Komisja nie otrzymała żadnych uwag dotyczących produktu podobnego od zainteresowanych stron, które przedstawiły uwagi podczas przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych. W związku z tym Komisja potwierdziła, że produkty te są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

3.1. Uwagi wstępne

- (34) Żaden z amerykańskich producentów eksportujących produkt objęty przeglądem ani żadne z przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniną produktu objętego przeglądem nie podjęli współpracy w toku dochodzenia. W związku z tym, aby ustalić prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu, Komisja wykorzystwała fakty dostępne zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja skorzystała z danych statystycznych (tj. bazy danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, danych Agricultural Marketing Resource Center („AGMRC”), danych statystycznych Komisji Handlu Międzynarodowego USA oraz danych statystycznych amerykańskiej Agencji Informacji Energetycznej), jak również z informacji udzielonych przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu.
- (35) Komisja powiadomiła władze USA o zastosowaniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i umożliwiła im przedstawienie uwag. Komisja nie otrzymała żadnych uwag.

3.2. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków

- (36) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy ma miejsce dumping i czy wygaśnięcie środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (37) W okresie badanym obejmującym okres objęty dochodzeniem przeglądem wywóz do Unii bioetanolu pochodzącego z USA był nieznaczny. Zgodnie z bazą danych utworzoną na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6 przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, wynosił jedynie 4 213,5 tony w okresie objętym dochodzeniem przeglądem, co stanowi 0,1 % udziału w rynku. Większość tej wielkości (to znaczy 99 %) przywieziono do jednego państwa członkowskiego w trakcie jednego miesiąca, prawdopodobnie w ramach jednej dostawy.
- (38) Na podstawie tych okoliczności faktycznych Komisja uznała wstępnie, że nie posiada danych wystarczających, aby stwierdzić, że reprezentatywna wielkość przywozu produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądem wskazuje na kontynuację dumpingu w Unii.
- (39) Następnie Komisja zbadała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu z USA na podstawie faktów dostępnych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków

- (40) Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W tym celu przeanalizowano następujące czynniki: amerykańskie ceny krajowe, amerykańskie ceny eksportowe w przypadku wywozu do państw trzecich, zdolność produkcyjną, wolne moce produkcyjne, konsumpcję i zapasy bioetanolu wszystkich producentów w USA, niezależnie od tego, czy spełniają wymogi rynku Unii dotyczące zawartości wilgoci, oraz atrakcyjność rynku Unii.

Wartość normalna

- (41) Wobec braku współpracy ze strony amerykańskich producentów eksportujących bioetanol wartość normalną ustalono na podstawie danych przedstawionych przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (42) Wniosek o dokonanie przeglądu sformułowano na podstawie publicznie dostępnych danych AGMRC⁽⁵⁾. We wniosku o dokonanie przeglądu do ustalenia wartości normalnej wykorzystano cenę bioetanolu w jednym z amerykańskich stanów, w którym produkcja bioetanolu jest największa, czyli Illinois.
- (43) W trosce o pełność wywozu Komisja uwzględniła w swoich obliczeniach wartości normalnej średnie roczne notowanie ceny sprzedaży krajowej w czterech stanach USA (Iowa, Illinois, Nebraska i Dakota Południowa), w których produkcja bioetanolu jest największa i w odniesieniu do których AGMRC przekazało pełne dane dotyczące okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.
- (44) Ponadto Komisja oceniła ceny rynkowe bioetanolu, jakie odnotowano na giełdzie towarowej w Chicago (Chicago Board of Trade). Średnia cena na giełdzie towarowej w Chicago była niewiele wyższa niż średnia cena sprzedaży krajowej odnotowana przez AGMRC w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (45) Na podstawie publicznie dostępnych informacji Komisja stwierdziła, że normy dotyczące bioetanolu obowiązujące w USA różnią się od norm obowiązujących na innych rynkach, m.in. trzech głównych amerykańskich rynkach wywozowych – w Brazylii, Kanadzie i Peru, pod względem wymogów w zakresie zawartości wody. W amerykańskich normach dopuszczono zawartość wody wyższą niż na rynkach w Brazylii, Kanadzie i w Peru.
- (46) We wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca stwierdził, że podczas badania potencjalnego wywozu bioetanolu z USA do Unii Komisja powinna uwzględnić dodatkowe koszty produkcji związane ze zmniejszeniem zawartości wody w bioetanolu („unijna premia za konwersję”). Jako że metodę tę wykorzystano w pierwotnym dochodzeniu, Komisja zaakceptowała ten argument.
- (47) Aby umożliwić dokonanie obiektywnego porównania zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego, Komisja dostosowała amerykańską cenę sprzedaży krajowej na podstawie informacji udzielonych przez AGMRC i giełdę towarową w Chicago zgodnie z dodatkowymi kosztami konwersji związanymi ze zmniejszeniem zawartości wody w bioetanolu przeznaczonym do wywozu. Wobec braku współpracy ze strony amerykańskich producentów eksportujących Komisja wykorzystwała dane przedstawione przez wnioskodawcę, w których oszacowano unijną premię za konwersję na 12,30 EUR/t. Aby przyjąć ostrożne podejście, Komisja zastosowała tę premię do wartości normalnej. Z kolei tę wartość normalną wykorzystano we wszystkich obliczeniach dumpingu, nawet tych, w których wykorzystano wywóz na rynki, na których w normach dotyczących bioetanolu dopuszczono zawartość wody wyższą niż w normie unijnej.

Cena eksportowa

- (48) Ceny eksportowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ustalono na podstawie publicznie dostępnych danych, tj. danych statystycznych Komisji Handlu Międzynarodowego USA. W wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca wskazał Brazylię, Kanadę i Peru jako trzy główne rynki wywozowe USA oraz zasugerował, że prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu należy zbadać na podstawie wywozu USA do tych państw. Wnioskodawca przedstawił ponadto szacunki dotyczące międzynarodowego i krajowego przewozu oraz unijnej premii za konwersję, jak wyjaśniono w motywie 47. Komisja zaakceptowała to zasugerowane przez wnioskodawcę podejście i oceniła ceny sprzedaży amerykańskiego bioetanolu na trzech głównych rynkach wywozowych USA w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (49) Ponadto w trosce o pełność wywozu Komisja przeanalizowała średnią cenę eksportową całkowitej sprzedaży bioetanolu z USA na rynki państw trzecich, z wyłączeniem państw Unii.

⁽⁵⁾ Dane dostępne pod adresem: <https://www.agmrc.org/renewable-energy/ethanol/midwest-ethanol-cash-prices-basis-data-and-charts-for-selected-states> (ostatnio wyświetlano w dniu 12 lutego 2019 r.).

- (50) Ceny eksportowe dostępne w bazie danych statystycznych Komisji Handlu Międzynarodowego USA odnotowano na etapie towarów dostarczonych wzdłuż burty statku („FAS”). Komisja sprowadziła te dane do poziomu *ex-works*, odejmując koszty transportu krajowego w USA. Wobec braku współpracy ze strony amerykańskich producentów eksportujących Komisja wykorzystała dostarczone przez wnioskodawcę informacje dotyczące kosztów transportu krajowego w USA.
- (51) Wobec braku dowodów wskazujących inaczej Komisja uznała, że ceny eksportowe z USA na indywidualne rynki wywozowe zawierały już koszty konwersji związane ze zmniejszeniem zawartości wody w bioetanolu. W związku z tym Komisja nie zastosowała żadnego dostosowania w odniesieniu do dodatkowych kosztów poniesionych przez amerykańskich producentów eksportujących.

Porównanie

- (52) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego dokonano porównania średniej wartości normalnej z ustaloną powyżej średnią ważoną ceną eksportową z USA na trzy główne rynki wywozowe USA, przyjmując obie ceny na poziomie *ex-works*. Porównano również średnią wartość normalną ze średnią ważoną ceną eksportową z USA na wszystkie rynki państw trzecich, z wyłączeniem państw Unii.
- (53) Aby dokonać ostrożnej oceny, Komisja wykorzystała wartość normalną powiększoną o unijną premię za konwersję, jak wyjaśniono w motywie 47, i cenę eksportową, w której – zgodnie z założeniem Komisji – zostały już uwzględnione wszelkie koszty konwersji, w związku z czym dostosowanie ceny eksportowej w celu uwzględnienia kosztów konwersji nie było konieczne.

Margines dumpingu na podstawie cen eksportowych do państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

- (54) Aby ustalić margines dumpingu w przypadku wywozu do państw trzecich, Komisja porównała wartość normalną opartą na danych przekazanych przez AGMRC i giełdę towarową w Chicago z odpowiednio dostosowaną do poziomu *ex-works* ceną eksportową na trzy główne rynki wywozowe USA i wszystkie rynki państw trzecich z wyjątkiem państw Unii.
- (55) Komisja ustaliła, że ani w przypadku uwzględnienia – do celu obliczenia wartości normalnej – danych AGMRC, ani ceny giełdy towarowej w Chicago nie można stwierdzić, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym doszło do dumpingu w odniesieniu do wywozu na trzy główne rynki wywozowe USA zbadane pojedynczo ani w odniesieniu do wywozu na wszystkie rynki państw trzecich z wyłączeniem państw Unii łącznie.
- (56) Po ujawnieniu wnioskodawca stwierdził, że Komisja niesłusznie uznała, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie dochodziło do dumpingu. W swoich uwagach na temat ujawnienia wnioskodawca stwierdził występowanie dumpingu na dwóch rynkach wywozowych USA (Indie i Zjednoczone Emiraty Arabskie), a także w związku z wywozem do dwóch państw członkowskich (Hiszpania i Zjednoczone Królestwo).
- (57) W odniesieniu do argumentów wnioskodawcy dotyczących wywozu z USA do dwóch państw członkowskich należy zauważyć, że analiza Komisji opierała się na przywozie odnotowanym w bazie danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6, którą uznaje się za bardziej wiarygodną niż statystyki dotyczące wywozu USA do celów określenia wielkości przywozu z USA do Unii. Zbadanie tego przywozu do poszczególnych państw członkowskich nie miało znaczenia dla dochodzenia, ponieważ Unię traktuje się jak jednolity rynek, a akta nie zawierały zarzutu ani dowodu dotyczącego ukierunkowanego dumpingu (nie ujawniono, że przywóz do Unii, o którym mowa w motywie 37, stanowił strukturę cen eksportowych, która różniła się znacznie między regionami lub okresami, a zatem przywóz ten nie spełnił wymogów dla analizy ukierunkowanego dumpingu, w szczególności dlatego, że ponad 99 % tego przywozu dokonano do jednego państwa członkowskiego).
- (58) W każdym razie przywóz z USA do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym uznano za nieznaczny i niereprezentatywny, jak określono w motywach 37 i 38.
- (59) Komisja sprawdziła obliczenia wnioskodawcy, które przedstawił on w swoich uwagach po ujawnieniu, i w przeciwieństwie do wnioskodawcy nie stwierdziła dumpingu powyżej poziomu *de minimis* w odniesieniu do wywozu z USA do Indii, ale stwierdziła jedynie ograniczony dumping powyżej poziomu *de minimis* wynoszący 3,1 % w odniesieniu do wywozu do Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Wywóz do Zjednoczonych Emiratów Arabskich stanowił jednak wyłącznie 3 % całkowitego wywozu bioetanolu z USA i w związku z tym samego tego wywozu nie można uznać za reprezentatywny. Komisja ustaliła, że różnica między wynikami tych dwóch obliczeń jest spowodowana wykorzystaniem przez wnioskodawcę do obliczenia wartości normalnej wyłącznie danych z Illinois, chociaż dostępne były pełne dane dotyczące czterech stanów USA, oraz zastosowaniem kursu wymiany. Chociaż wnioskodawca zastosował jeden roczny średni kurs wymiany w celu przeliczenia wartości wywozu z USD na EUR, Komisja przeliczyła wartości wywozu w poszczególnych miesiącach okresu objętego dochodzeniem przeglądownym z zastosowaniem odpowiedniego średniego miesięcznego kursu wymiany. Jednocześnie wnioskodawca zastosował wyrównanie z tytułu krajowego przewozu w USA w EUR na poziomie zaproponowanym we wniosku. Biorąc pod uwagę, że wnioskodawca oszacował wspomniane wyrównanie we wniosku w USD, Komisja przeliczyła wartość oszacowaną w USD na EUR w poszczególnych miesiącach okresu objętego dochodzeniem przeglądownym z zastosowaniem odpowiedniego średniego miesięcznego kursu wymiany.

- (60) Na podstawie ustaleń określonych w motywie 59 Komisja uznała, że ustalenie ograniczonego dumpingu w odniesieniu do wywozu do Zjednoczonych Emiratów Arabskich nie dawało podstawy, aby obalić wcześniejsze ustalenia Komisji dotyczące polityki cenowej amerykańskich producentów lub eksporterów na rynkach państw trzecich. W związku z tym należy odrzucić argument opisany w motywie 56.
- (61) Ponadto należy zauważyć, że – jak wyjaśniono w motywie 48 – Komisja zbadała wywóz z USA na trzy największe według wnioskodawcy amerykańskie rynki wywozowe bioetanolu. W ten sposób Komisja, wobec braku współpracy ze strony amerykańskich producentów eksportujących, zastosowała podejście zasugerowane przez wnioskodawcę w jego wniosku. W tym zakresie wnioskodawca nie przedstawił żadnego uzasadnienia, dlaczego trzy amerykańskie rynki wywozowe wskazane w jego wniosku i zbadane przez Komisję nie stanowią już odpowiedniej podstawy do przeprowadzenia analizy potencjalnego dumpingu amerykańskich producentów lub eksporterów na rynkach państw trzecich. Podobnie wnioskodawca nie wskazał, dlaczego cztery państwa uwzględnione w uwagach dotyczących ujawnienia byłyby bardziej reprezentatywne ani dlaczego byłyby one bardziej reprezentatywne niż średnie ceny eksportowe całego amerykańskiego wywozu do państw trzecich z wyłączeniem państw Unii.
- (62) Po ujawnieniu wnioskodawca stwierdził ponadto, że Komisja nie uwzględniła miesięcznej analizy przedstawionej przez wnioskodawcę, w wyniku której ujawniono znaczące marginesy dumpingu w odniesieniu do wywozu z USA na rynki zagraniczne.
- (63) Komisja przyjęła do wiadomości wcześniejsze opinie wnioskodawcy dotyczące miesięcznej analizy. Komisja przypomniła, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, aby ustalenia były reprezentatywne, okres objęty dochodzeniem określony w przypadku dumpingu nie powinien co do zasady obejmować okresu krótszego niż sześć miesięcy. W przedmiotowej sprawie Komisja zasugerowała, by okres objęty dochodzeniem wyniósł dwanaście miesięcy zgodnie z jej zwyczajową praktyką w zakresie ustalania dumpingu i szkody. Na podstawie zaproponowanego przez Komisję okresu objętego dochodzeniem obliczono średni margines dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Analiza Komisji wykazała, że w całym okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie dochodziło do dumpingu dotyczącego wywozu na trzy wybrane przez wnioskodawcę rynki i wszystkie rynki państw trzecich z wyłączeniem państw Unii łącznie. Ustalenia nie wskazywały na prawdopodobieństwo dalszego występowania szkodliwego dumpingu, zgodnie z wymogami art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, a wręcz przeciwnie. Fakt, iż dumping odnotowano w pewnych konkretnych miesiącach, nie wpłynął na sformułowanie innego wniosku w tym zakresie. W szczególności cały okres objęty dochodzeniem stanowi wskaźnik dumpingu. Jako że na etapie zawiadomienia o wszczęciu postępowania (ani na późniejszym etapie) wnioskodawca nie sprzeciwił się zastosowaniu dwunastu miesięcy jako okresu objętego dochodzeniem, Komisja nie znalazła powodu, aby skrócić okres oceny dumpingu. W każdym razie Komisja zwróciła uwagę, że okres krótszy niż sześć miesięcy należy wybrać wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach. Wnioskodawca nie zasugerował istnienia takich okoliczności ani też Komisja nie uznała, że okoliczności te miały miejsce. Podobnie istnienia dumpingu jedynie w przypadku niektórych miejsc przeznaczenia wywozu nie można uznać za dowód stosowania dumpingu przez amerykańskich producentów lub eksporterów na rynkach państw trzecich ani też okoliczności tej nie można wykorzystywać, aby stwierdzić, że doszłoby do ponownego wystąpienia dumpingu w Unii. W związku z tym argument ten należy odrzucić.

3.3.1. Moce produkcyjne, wolne moce produkcyjne, konsumpcja i zapasy

- (64) Dane statystyczne amerykańskiej Agencji Informacji Energetycznej⁽⁶⁾ wykazały, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym moce produkcyjne w zakresie bioetanolu w USA wynosiły 46,4 mln ton. Jest to wartość ponad dziesięć razy większa niż rozmiar rynku Unii, na którym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym konsumpcja wynosiła 4,3 mln ton.
- (65) W toku dochodzenia nie stwierdzono jednak w USA wolnych mocy produkcyjnych. Dane statystyczne amerykańskiej Agencji Informacji Energetycznej wykazały, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł amerykański prowadził produkcję na poziomie ponad 100 % (47,6 mln ton) nominalnych mocy produkcyjnych.
- (66) W swoim wniosku dotyczącym przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych wnioskodawca przedstawił dowody związane z nadwyżką podaży na amerykańskim rynku spowodowaną ograniczonym potencjałem wzrostu konsumpcji krajowej. W swojej opinii z dnia 20 listopada 2018 r. wnioskodawca podtrzymał to twierdzenie.
- (67) Komisja zbadała konsumpcję krajową i wywóz na podstawie danych statystycznych amerykańskiej Agencji Informacji Energetycznej i Komisji Handlu Międzynarodowego USA oraz określiła, że Amerykańscy producenci dokonali wywozu wyłącznie 8 % wielkości produkcji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Zdecydowana większość amerykańskiej produkcji bioetanolu została zatem przeznaczona do konsumpcji krajowej. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym konsumpcja w USA wyniosła 43,3 mln ton; w związku z tym stanowiła 91 % amerykańskiej produkcji i 93 % mocy produkcyjnych USA.

⁽⁶⁾ Dane dostępne pod adresem: <https://www.eia.gov/totalenergy/data/monthly/index.php#renewable> (ostatni dostęp w dniu 12 lutego 2019 r.).

- (68) Zapasy bioetanolu wyniosły 2,9 mln ton, co stanowi tylko 6 % całkowitej produkcji bioetanolu w USA w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Chociaż ta wielkość zapasów stanowi 68 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, Komisja uznała, że wielkość ta odzwierciedla normalny poziom niezbędny, aby uniknąć zakłócenia dostaw. Komisja oparła ten wniosek na publicznie dostępnych danych statystycznych amerykańskiej Agencji Informacji Energetycznej. Z danych historycznych wynika, że stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego stanowił 9–12 % łącznej produkcji USA w latach 1992–2003 i 5–7 % od 2004 r. w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (69) Po ujawnieniu wnioskodawca stwierdził, że wywóz 8 % amerykańskiej produkcji bioetanolu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym stanowi dowód istnienia nadwyżki podaży, którą należy odnieść do rozmiaru rynku Unii, ponieważ taka wielkość wywozu stanowiła 98 % konsumpcji w Unii. Jednocześnie wnioskodawca twierdził, że nadwyżka podaży zwiększyłaby się z powodu ograniczonego potencjału wzrostu konsumpcji krajowej, co potwierdza tendencja stale rosnącej wielkości wywozu z USA.
- (70) Komisja przyznała, że rynek USA jest znacznie większy niż rynek Unii pod względem produkcji, konsumpcji i sprzedaży eksportowej. Wnioskodawca nie przedstawił jednak żadnych dowodów uzasadniających, dlaczego rozmiar przemysłu USA miałby wskazywać na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu. Wnioskodawca nie przedstawił również dowodów potwierdzających, że stale rosnący wywóz był spowodowany ograniczonym potencjałem wzrostu konsumpcji krajowej w USA, a nie innymi czynnikami, zwłaszcza rosnącym popytem na bioetanol na rynkach państw trzecich. W rzeczywistości dochodzenie wykazało, że konsumpcja etanolu paliwowego na trzech głównych amerykańskich rynkach wywozowych wzrosła o 1,3 mln ton, natomiast produkcja w tych państwach wzrosła o jedynie 200 tysięcy ton. Ponadto dochodzenie wykazało, że wzrastała nie tylko amerykańska produkcja i wywóz, ale również konsumpcja krajowa. W okresie badanym amerykańska produkcja wzrosła o 4,8 mln ton, wywóz o 1,5 mln ton, a konsumpcja krajowa o 3,1 mln ton. W związku z tym argument ten należy odrzucić.
- (71) Po ujawnieniu wnioskodawca stwierdził również, że Komisja powinna była zbadać maksymalne możliwe do utrzymania moce produkcyjne przedstawione przez amerykańską Agencję Informacji Energetycznej, które są o 4,5 % wyższe niż nominalne moce produkcyjne, a także wyższe niż amerykańska produkcja w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Wnioskodawca zasugerował, że w przypadku uznania maksymalnych możliwych do utrzymania mocy produkcyjnych za rzeczywiste moce produkcyjne amerykańskiego przemysłu okazuje się, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym istniały wolne moce produkcyjne wynoszące 0,8 mln ton.
- (72) Ponadto na poparcie swoich zarzutów dotyczących wolnych mocy produkcyjnych w USA wnioskodawca przedłożył artykuły prasowe z okresu od września 2018 r. do stycznia 2019 r. dotyczące planowanego przez kilku amerykańskich producentów zamknięcia zakładów produkujących etanol.
- (73) W tym zakresie, zdaniem wnioskodawcy, Komisja odstąpiła od swojej wcześniejszej praktyki, zgodnie z którą jeśli dodatkowe moce są znaczące w stosunku do konsumpcji w Unii podczas ODP [...] oraz „[j]eśli moce te zostałyby wykorzystane do celów wywozu do Unii i konkutowania w zakresie cen z producentami unijnymi i ze znaczącymi przywozami z państw trzecich, istnieje duże prawdopodobieństwo, że taki wywóz byłby dokonywany po cenach dumpingowych” (7).
- (74) W odniesieniu do argumentów, o których mowa w motywie 71, należy zauważyć, że amerykańska Agencja Informacji Energetycznej przedstawiła sprawozdanie w sprawie nominalnych mocy produkcyjnych i maksymalnych możliwych do utrzymania mocy produkcyjnych wyłącznie w latach 2011 i 2012 (8). W następnych latach sprawozdawczość ograniczała się do danych dotyczących nominalnych mocy produkcyjnych. W odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem przeglądownym lub okresu badanego nie były dostępne żadne dane dotyczące maksymalnych możliwych do utrzymania mocy produkcyjnych. W tym zakresie Komisja przyznała, że nominalne moce produkcyjne niekoniecznie stanowią fizyczne ograniczenie produkcji dla wielu zakładów produkcji etanolu. Dzięki zastosowaniu bardziej skutecznych technik operacyjnych wiele zakładów produkcji etanolu może funkcjonować na poziomach przekraczających nominalne moce produkcyjne. Taki poziom działania, nazywany maksymalnymi możliwymi do utrzymania mocami produkcyjnymi, jest jednak z natury subiektywny (9) i zależy między innymi od zawartości wody, jaką zamierza osiągnąć producent (10). Z dowodów zawartych w aktach wynika, że w przypadku uzyskiwania niskiej zawartości wody, jakiej wymaga się w przypadku wywozu do Unii, maksymalne możliwe do utrzymania moce produkcyjne są znacznie niższe niż w przypadku wyższej zawartości wody. W związku z tym Komisja uznała, że dane historyczne dotyczące

(7) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 191/2014 z dnia 24 lutego 2014 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych dwutlenków manganu pochodzących z Republiki Południowej Afryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 7).

(8) Dokument dostępny pod adresem: <https://www.eia.gov/petroleum/ethanolcapacity/index.php> (ostatnie wyświetlenie w dniu 14 marca 2019 r.).

(9) Dokument dostępny pod adresem: <https://www.eia.gov/todayinenergy/detail.php?id=31832> (ostatnie wyświetlenie w dniu 28 marca 2019 r.).

(10) Zob. załącznik II do opinii po przesłuchaniu amerykańskich stowarzyszeń z dnia 20 marca dostępny w dokumentacji udostępnionej do wglądu.

maksymalnych możliwych od utrzymania mocy produkcyjnych w latach 2011 i 2012, które nie zostały zaktualizowane, nie stanowią wiarygodnego wskaźnika zdolności amerykańskiego przemysłu do produkcji powyżej poziomu osiągniętego już w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, który – jak już Komisja przyznała – był wyższy niż nominalne moce produkcyjne. W związku z tym Komisja potwierdziła swoje pierwotne ustalenie, zgodnie z którym dowody zawarte w aktach, rozpatrywane łącznie, nie wskazują na istnienie w USA znaczących wolnych mocy produkcyjnych.

- (75) Jeżeli chodzi o potencjalne zamknięcie amerykańskich zakładów produkcji, informacje te nie dotyczyły okresu objętego dochodzeniem przeglądowym ani okresu badanego. Chociaż przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych dotyczy przyszłości, w toku dochodzenia zbadano dokładnie wydarzenia, jakie prawdopodobnie miałyby miejsce w warunkach dominujących w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (76) Komisja uznała, że argumenty wnioskodawcy dotyczące mocy produkcyjnych opisane w motywach 71–73 nie były poparte dowodami i w związku z tym należy je odrzucić.
- (77) Po ujawnieniu wnioskodawca stwierdził, że poziomów zapasów wynoszących 6 % produkcji nie można uznać za normalny poziom pozwalający uniknąć zakłócenia dostaw, ponieważ zapasy producentów unijnych wynosiły jedynie 1,5–4 %. Wnioskodawca podkreślił również, że obecne poziomy zapasów są dalekie od poziomu normalnego, o czym świadczą artykuły prasowe z lutego 2016 r. ⁽¹⁾
- (78) W odniesieniu do poziomów zapasów wnioskodawca stwierdził ponadto, że Komisja nie rozwiązała poważnego problemu przemysłu Unii, którego przedstawiciele twierdzili, że ponieważ przedstawiciele amerykańskiego przemysłu byli w stanie dokonywać wywozu po cenach dumpingowych w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem (1 października 2010 r. – 30 września 2011 r.), nie było powodu, by uznać, że nie byłiby w stanie dokonywać go w przypadku istnienia jeszcze wyższych zapasów.
- (79) W odniesieniu do argumentu opisanego w motywie 77 wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów, które umożliwiłyby Komisji stwierdzenie, czy poziomy zapasów w USA są nietypowo wysokie i w związku z tym stanowią zagrożenie. W przytoczonym przez wnioskodawcę artykule z lutego 2016 r. opisano wyjątkową sytuację. Zgodnie z danymi przedstawionymi przez amerykańską Agencję Informacji Energetycznej stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, wyrażony jako odsetek produkcji w ciągu poprzednich 12 miesięcy kończących się w miesiącu, w którym zapasy zostały odnotowane, był najwyższy w okresie badanym w styczniu i lutym 2016 r.
- (80) W odniesieniu do argumentu opisanego w motywie 78 Komisja przyznała, że zapasy wzrosły w wartościach bezwzględnych w porównaniu z okresem objętym pierwotnym dochodzeniem. Wzrost ten wyrażony jako udział produkcji był jednak nieznaczny (z 5,6 % w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem do 6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym). Ponadto zapasy w USA w ciągu ostatnich 14 lat utrzymywały się na stałym poziomie i wynosiły 5–7 % produkcji, jak wyjaśniono w motywie 68. Jako że wnioskodawca nie przedstawił żadnego dowodu na poparcie swojego argumentu, zgodnie z którym poziom zapasów w Unii można uznać za bliższy poziomowi normalnemu niż poziom zapasów w USA, Komisja nie miała podstaw, by uznać poziomy zapasów w USA za nadzwyczaj wysokie.
- (81) W związku z tym należy odrzucić argumenty dotyczące zapasów przedstawione w motywach 77 i 78.

3.3.2. Atrakcyjność rynku Unii

- (82) Aby stwierdzić, czy rynek Unii byłby atrakcyjny dla amerykańskich producentów w przypadku wygaśnięcia środków, Komisja zbadała rozmiar rynku Unii i unijną cenę rynkową, w szczególności w świetle potencjalnego przesunięcia handlu.
- (83) Jak wyjaśniono w motywie 64, rynek Unii jest stosunkowo niewielkim rynkiem, zwłaszcza w porównaniu z produkcją amerykańską.
- (84) Przywóz do Unii był ograniczony; w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym udział przemysłu Unii w rynku wynosił 96 %.
- (85) Aby ocenić atrakcyjność rynku Unii pod względem ceny, Komisja porównała unijną cenę rynkową z ceną przywozu wraz z kosztami wyładunku w Unii na podstawie cen eksportowych amerykańskich producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na trzech głównych rynkach wywozowych USA i wszystkich rynkach wywozowych państw trzecich, z wyłączeniem państw Unii (na podstawie statystyk dotyczących wywozu Komisji Handlu Międzynarodowego USA na etapie FAS).

⁽¹⁾ Artykuł dostępny pod adresem: <https://www.reuters.com/article/us-usa-biofuels-idUSKCN0VQ2QW> (ostatnie wyświetlenie w dniu 18 marca 2019 r.).

- (86) Jako że specyfikacje dotyczące wilgoci na rynku Unii są inne niż na rynku krajowym USA i większości innych rynków wywozowych, gdyby amerykańscy producenci podjęli decyzję o wznowieniu wywozu do Unii, ponieśliby dodatkowe koszty produkcji związane z obniżeniem zawartości wody w bioetanolu, jak wyjaśniono w motywach 45–47. W związku z tym Komisja dostosowała odpowiednio amerykańskie ceny eksportowe w celu uwzględnienia unijnej premii za konwersję.
- (87) Ponadto należy wyjaśnić, że w maju 2012 r. Komisja opublikowała rozporządzenie mające służyć poprawnej klasyfikacji taryfowej niektórych towarów według Nomenklatury scalonej ⁽¹²⁾. Od tego czasu część przywozu produktu objętego postępowaniem, którą można było zaklasyfikować w ramach innych regulacji celnych w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, należy zaklasyfikować w ramach kodu CN 2207 20 00, który wiąże się z należnościami celnymi przywozowymi mającymi na eksporterów zniechęcający wpływ. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym konwencjonalne należności celne przywozowe obowiązujące w odniesieniu do produktu objętego przeglądem wynosiły 129 EUR/t lub 243 EUR/t, w zależności od regulacji celnej, w ramach której sklasyfikowano produkt objęty przeglądem. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym takie konwencjonalne należności celne przywozowe stanowiły 18–34 % ceny przywozu wraz z kosztami wyładunku w Unii, jaką skonstruowano w motywie 88, lub 18–36 % ceny przywozu wraz z kosztami wyładunku w Unii, jaką skonstruowaną w motywie 89.
- (88) W przypadku wywozu produktu objętego przeglądem z USA na trzy główne rynki wywozowe USA i na wszystkie rynki wywozowe państw trzecich z wyłączeniem państw Unii, skonstruowana cena wraz z kosztami wyładunku w Unii obejmująca koszty transportu międzynarodowego, unijną premię za konwersję i konwencjonalne należności celne przywozowe wynosiła 694–719 EUR/t. Nawet niższa cena wraz z kosztami wyładunku w Unii była zatem wyższa niż unijna cena rynkowa, którą określono na poziomie 655 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Oznacza to, że amerykańscy producenci eksportujący nie byłiby w stanie prowadzić sprzedaży na rynku Unii po cenach, jakie osiągalni zwykłe na rynkach państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (89) W trosce o pełność wywozu oraz w celu przyjęcia ostrożnego podejścia Komisja skonstruowała również cenę wraz z kosztami wyładunku w Unii, nie uwzględniając unijnej premii za konwersję, ponieważ amerykańskie ceny eksportowe powinny już zwykle obejmować pewne koszty konwersji, jak wyjaśniono w motywach 45–47. Zgodnie z tym podejściem cena wraz z kosztami wyładunku w Unii, o której mowa w poprzednim motywie, zostałaby obniżona do poziomu 682–707 EUR/t. W związku z tym nawet bez unijnej premii za konwersję amerykańscy producenci eksportujący nie byłiby w stanie osiągnąć na rynku Unii cen, po jakich sprzedawali produkt objęty przeglądem na rynkach państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (90) W związku z tym Komisja stwierdziła, że cena nie stanowiłaby dla amerykańskich producentów eksportujących motywacji do przekierowania wywozu do Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków.
- (91) We wniosku o dokonanie przeglądu odniesiono się do środków antydumpingowych wobec bioetanolu pochodzącego z USA istniejących w Chinach, Peru i Brazylii oraz do związanego z nimi ewentualnego ryzyka przesunięcia handlu do Unii jako innego źródła prawdopodobnego ponownego wystąpienia dumpingu.
- (92) Komisja przyznała, że istnienie tych środków może skutkować przekierowaniem wywozu bioetanolu pochodzącego z USA. W związku z powyższym, jak określono poniżej, w ogólnej ocenie dotyczącej ponownego wystąpienia dumpingu Komisja uznała, że ryzyko przesunięcia handlu byłoby ograniczone.
- (93) Po pierwsze, środki antydumpingowe i wyrównawcze w Chinach nałożono na wywar gorzelniany zbożowy suszony, nie bioetanol, a środki te nałożono na długo przed okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Dotyczą one zatem innego produktu, przez co nie można od razu stwierdzić, że może istnieć bezpośredni związek ze wzrostem przywozu bioetanolu do Unii.
- (94) Ponadto w opinii z dnia 5 lipca 2018 r. wnioskodawca twierdził, że władze chińskie zwiększyły należności celne przywozowe mające zastosowanie do bioetanolu z USA z 5 % w 2016 r. do 30 % w 2017 r., a następnie do 45 % i 70 % w 2018 r. Zgodnie jednak z bazą danych WTO dotyczącą stawek KNU i stawek preferencyjnych ⁽¹³⁾ należności celne przywozowe w Chinach dotyczące podpozycji HS 2207 10 wyniosły w 2009 r. 5 %, po czym wzrosły do 40 %, a następnie spadły ponownie w 2017 r. do 8 %. Należności celne przywozowe mające zastosowanie w Chinach do pozycji 2207 20 wynosiły 80 % w 2006 r. i w latach kolejnych, po czym spadły do 30 % w 2016 r. i pozostały na tym poziomie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Komisja nie była zatem w stanie potwierdzić słuszności twierdzenia wnioskodawcy.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 211/2012 z dnia 12 marca 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. L 73 z 13.3.2012, s. 1).

⁽¹³⁾ Dane dostępne pod adresem: https://www.wto.org/english/tratop_e/tariffs_e/tariff_data_e.htm (ostatni dostęp w dniu 13 lutego 2019 r.).

- (95) W tym względzie z danych statystycznych Komisji Handlu Międzynarodowego USA wynika, że wywóz produktu objętego przeglądem z USA do Chin w każdym przypadku został już pokryty za sprawą zwiększonego wywozu do innych państw trzecich w ostatnich latach. Potencjalne ryzyko, że wywóz ten zostanie przekierowany do Unii w przypadku wygaśnięcia środka, jest zatem ograniczone. Nawet gdyby cały wywóz bioetanolu z USA do Chin przeprowadzony w okresie objętym dochodzeniem przeglądem, wynoszący 140 000 t po średniej cenie 442 EUR/t na etapie FAS, został przekierowany do Unii w następstwie zwiększenia należności celnych przywozowych, w okresie objętym dochodzeniem przeglądem taki wywóz stanowiłby jedynie 3 % konsumpcji w Unii.
- (96) Po drugie, jeżeli chodzi o Brazylię, we wniosku o dokonanie przeglądu odniesiono się do kontyngentu taryfowego wprowadzonego w sierpniu 2017 r., w ramach którego ustalono 20 % stawkę cła na przywóz bioetanolu wykraczający poza kontyngent wynoszący 600 mln litrów ⁽¹⁴⁾ (473 000 t). Nawet przy zastosowaniu tej stawki wywóz bioetanolu z USA do Brazylii wynosił jednak 318 mln litrów (251 000 t) w ostatnim kwartale okresu objętego dochodzeniem przeglądem, czyli ponad dwa razy więcej niż przewidywał kontyngent na ten kwartał. Produkt objęty przeglądem był wywożony z USA do Brazylii po średniej cenie 522 EUR/t. Oznacza to, że pomimo istnienia stawki w wysokości 20 % Brazylii pozostała atrakcyjna dla amerykańskiego eksportu. W związku z tym Komisja nie uważa za prawdopodobne, aby doszło do takiego przekierowania wywozu do Unii.
- (97) Po trzecie, jeżeli chodzi o środki wprowadzone przez Peru, zakładając, że środki wyrównawcze na poziomie prawie 48 USD/t nałożone przez Peru w listopadzie 2018 r. ⁽¹⁵⁾ skutkowałyby całkowitym zakazem wywozu bioetanolu z USA do Peru (na co Komisja jeszcze nie zebrała dowodów), taki przywóz, który zostałby przekierowany do Unii i który w okresie objętym dochodzeniem przeglądem wyniósł 127 000 t, stanowiłby jedynie 3 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądem. W związku z tym nawet w przypadku najbardziej pesymistycznego scenariusza dotyczącego przesunięcia handlu na skutek środków obowiązujących w Peru nie jest możliwe sformułowanie jednoznacznego wniosku w kwestii ponownego wystąpienia dumpingu bioetanolu z USA.
- (98) Po ujawnieniu wnioskodawca twierdził, że w przeciwieństwie do wniosków Komisji dotyczących atrakcyjności producenci bioetanolu z USA uważali rynek unijny za wysoce atrakcyjny. Wnioskodawca oparł to stwierdzenie na fakcie, że w następstwie przyjęcia dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii ⁽¹⁶⁾ amerykański przemysł zaczął odnawiać certyfikację zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju niezbędną do sprzedaży bioetanolu na rynku unijnym. Według wnioskodawcy jedynym powodem, dla którego producenci i przedsiębiorstwa handlowe z państw trzecich decydują się na inwestycję w certyfikację na podstawie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, jest uzyskanie możliwości wywozu do Unii. Wnioskodawca przedstawił listę siedmiu amerykańskich producentów (Marquis Energy, Archer Daniels Midland, Green Plains, Cargill, Conestoga Energy Partners – dwa certyfikaty, Plymouth Energy), którzy rzekomo przedłużyli ważność swoich unijnych certyfikatów zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju.
- (99) Na poparcie zarzutów opisanych w motywie 98 wnioskodawca zacytował artykuł informacyjny z sierpnia 2017 r. dotyczący planów amerykańskiego producenta i przedsiębiorstwa handlowego Archer Daniels Midland („ADM”) przeprowadzenia [ponownej] konfiguracji zlokalizowanej w Peoria w stanie Illinois instalacji do wytwarzania etanolu na sucho do celów produkcji alkoholu przemysłowego, napojów alkoholowych i paliwa o wyższej marży na rynek wywozowy ⁽¹⁷⁾.
- (100) Chociaż wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów w odniesieniu do unijnej certyfikacji amerykańskich producentów i przedsiębiorstw handlowych w zakresie zrównoważonego rozwoju na podstawie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, to jednak Komisja przeanalizowała ten argument. W tym względzie należy zauważyć, że unijna certyfikacja zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju na podstawie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii jest *de iure* dobrowolna, tj. w przypadku przywozu do Unii nie ma wymogu posiadania takiego certyfikatu. Jakikolwiek wykorzystanie biopaliw, które nie były certyfikowane, nie zostałyby jednak uwzględnione przy kontroli zapewnienia przez państwo członkowskie zgodności z wymogami tej dyrektywy dotyczącymi krajowych celów ogólnych w odniesieniu do całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto i w odniesieniu do udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie oraz przy kontroli spełnienia obowiązku stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁸⁾. Biorąc pod uwagę fakt, że bioetanol jest droższy niż zwykłe paliwo, oraz na podstawie dowodów zawartych w aktach, można wywnioskować, że przywóz bioetanolu, który nie jest certyfikowany jako zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju na podstawie unijnej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, nie jest uzasadniony z ekonomicznego punktu widzenia. W związku z tym Komisja stwierdziła, że istnieje wyraźna zachęta do sprzedaży na rynku unijnym etanolu certyfikowanego na podstawie dyrektywy

⁽¹⁴⁾ Rezolucja nr 72 z dnia 31 sierpnia 2017 r. i rozporządzenie ministerialne nr 32 z dnia 4 września 2017 r.

⁽¹⁵⁾ Rezolucja nr 152 z dnia 6 listopada 2018 r.

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

⁽¹⁷⁾ Artykuł dostępny pod adresem: <https://www.reuters.com/article/us-adm-results/adm-says-profit-tumbles-and-issues-gloomy-view-shares-drop-idUSKBN1D01EV> (ostatnio wyświetlano w dniu 15 marca 2019 r.).

⁽¹⁸⁾ Art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

w sprawie odnawialnych źródeł energii, co sprawia, że certyfikacja zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju jest *de facto* konieczna w celu wywozu do Unii. Komisja stwierdziła, że jedynie cztery (Marquis Energy, Green Plains, jeden z podmiotów Constanga Energy Partners, Plymouth Energy) z siedmiu amerykańskich przedsiębiorstw wymienionych przez wnioskodawcę rzeczywiście posiadały certyfikat zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju ważny w Unii (certyfikacja EU-ISCC⁽¹⁹⁾). Pozostałe trzy przedsiębiorstwa (Archer Daniels Midland, Cargill, jeden z podmiotów Conestoga Energy Partners) przedłużyły ważność swoich certyfikatów ISCC-PLUS⁽²⁰⁾, które mają zastosowanie do dostaw poza Unię, w szczególności do Japonii. Ponadto wszyscy producenci i przedsiębiorstwa handlowe z USA posiadający certyfikat dotyczący dostaw w Unii posiadali taki certyfikat nieprzerwanie od roku 2011⁽²¹⁾. Przedsiębiorstwa te nadal przedłużały ważność swoich certyfikatów również w okresie stosowania środków antydumpingowych, mimo że nie prowadziły one sprzedaży do Unii. W związku z tym dowody znajdujące się w aktach sprawy wskazują na to, że unijna certyfikacja na podstawie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii z ekonomicznego punktu widzenia ma znaczenie dla sprzedaży na innych rynkach jako światowy znak jakości. Na podstawie dostępnych danych Komisja stwierdziła zatem, że fakt przedłużania ważności certyfikatów należy rozumieć nie tylko jako wskazanie, że amerykańscy producenci zamierzają wznowić wywóz do Unii, lecz również w szerszym ujęciu jako dowód na przestrzeganie zasad zrównoważonego rozwoju, co jest istotne również z punktu widzenia wywozu na inne rynki. Ponadto obowiązek certyfikacji jest dodatkowym czynnikiem, obok wymogu dotyczącego zawartości wody i istniejących należności celnych przywozowych, ograniczającym dostęp producentów lub eksporterów z USA do rynku unijnego i tym samym zmniejszającym jego atrakcyjność.

- (101) Jeżeli chodzi o plany ADM, chociaż Komisja przyznała, że ADM zamierza skoncentrować się w większym stopniu na wywozie dotyczącym etanolu produkowanego w jego zakładzie w Peorii, nie ma dowodów wskazujących, że przedsiębiorstwo to zamierza ukierunkować się na rynek unijny, w szczególności z uwagi na fakt, że ADM nie uzyskał certyfikatu w ramach dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii. Ponadto należy zauważyć, że rekonfiguracja zakładu miała spowodować odejście od produkcji etanolu paliwowego w kierunku produkcji alkoholu etylowego i etanolu przemysłowego. Zmiana ta w rzeczywistości spowodowałaby ograniczenie mocy produkcyjnych tego zakładu o 100 mln galonów (około 300 000 t), jak wskazano w innym artykule informacyjnym⁽²²⁾.
- (102) W związku z tym należy odrzucić oba twierdzenia opisane w motywach 98 i 99 dotyczące zamiaru przekierowania sprzedaży na rynek unijny przez producentów i przedsiębiorstwa handlowe z USA.
- (103) Wnioskodawca przedłożył ponadto badanie zewnętrznego zespołu ekonomistów na potwierdzenie, że obliczenia Komisji dotyczące atrakcyjności rynku unijnego pod względem cen nie były prawidłowe, a wbrew wnioskowi Komisji rynek unijny jest atrakcyjny, jeżeli chodzi o wywóz z USA.
- (104) Komisja przyznała, że w porównaniu z niektórymi amerykańskimi rynkami wywozowymi rynek unijny może być atrakcyjny pod względem cen. W ramach oceny, czy istniało prawdopodobieństwo dalszego występowania szkodliwego dumpingu, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz jak wyjaśniono w motywach 48 i 59, Komisja przeprowadziła jednak analizę atrakcyjności rynku unijnego pod względem cen z uwzględnieniem trzech indywidualnych rynków wywozowych zaproponowanych przez wnioskodawcę. W trosce o pełność wywozu Komisja poddała tej samej analizie również ceny całego wywozu z USA do państw trzecich, z wyłączeniem wywozu do Unii, ogółem. Komisja nie jest prawnie zobowiązana do indywidualnego badania każdego rynku wywozowego. W omawianym przypadku Komisja zbadała dwa największe amerykańskie rynki wywozowe oraz trzeci rynek wybrany przez wnioskodawcę. Przeprowadzenie indywidualnej kontroli wszystkich 36 rynków wywozowych (z wyłączeniem Unii) amerykańskich producentów lub eksporterów produktu objętego postępowaniem byłoby nieproporcjonalne, jeżeli wyniki analizy największych rynków eksportowych nie dają wystarczających dowodów na atrakcyjność cenową. Ponadto, jak już stwierdzono w motywie 59, wnioskodawca nie przedstawił żadnego uzasadnienia, dlaczego trzy amerykańskie rynki wywozowe, które początkowo wskazał i które zostały zbadane przez Komisję, nie stanowiły już odpowiedniej podstawy do przeprowadzenia analizy przez Komisję. Jeżeli chodzi o Brazylię, Kanadę i Peru, czyli wspomniane trzy rynki zasugerowane przez wnioskodawcę, ustalenia z badania odpowiadały ustaleniom Komisji dotyczącym atrakcyjności rynku unijnego pod względem ceny. W związku z tym Komisja uznała, że przedstawione badanie nie zawiera żadnego dowodu na błąd w obliczeniach Komisji. Wręcz przeciwnie, Komisja uznała, że badanie przedstawione przez wnioskodawcę potwierdziło jej wstępne ustalenia.
- (105) Po ujawnieniu wnioskodawca przedstawił dowody dotyczące poziomu należności celnych przywozowych w Chinach. W odniesieniu do Chin wnioskodawca twierdził ponadto, że fakt, iż wywóz do Chin został już wchłonięty przez inne państwa trzecie, należy rozumieć jako wyraźne uznanie, że przesunięcie handlu już trwało.

⁽¹⁹⁾ Dokument dostępny pod adresem: <https://www.iscc-system.org/process/audit-and-certification-process/iscc-system-documents/> (ostatnio wyświetlano w dniu 19 marca 2019 r.).

⁽²⁰⁾ Dokument dostępny pod adresem: <https://www.iscc-system.org/process/audit-and-certification-process/iscc-system-documents/> (ostatnio wyświetlano w dniu 19 marca 2019 r.).

⁽²¹⁾ Dokument dostępny pod adresem: <https://www.iscc-system.org/certificates/all-certificates/> (ostatnio wyświetlano w dniu 15 marca 2019 r.).

⁽²²⁾ Dokument dostępny pod adresem: <http://ethanolproducer.com/articles/14531/adm-announces-plans-to-reconfigure-ethanol-complex-in-illinois> (ostatnio wyświetlano w dniu 15 marca 2019 r.).

- (106) Komisja przyznała, że wnioskodawca przedstawił wystarczające dowody dotyczące poziomu należności celnych przywózowych w Chinach w zakresie etanolu pochodzącego z USA. Komisja nie zaprzeczyła, że eksporterzy z USA szukali nowych rynków po tym, jak wzrósł poziom należności celnych przywózowych w Chinach. Komisja uznała jednak, że poziomy wywozu z USA do Chin w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym są najistotniejsze z punktu widzenia analizy zagrożenia związanego z ewentualnym przesunięciem handlu na rynek unijny. Ilości, które zostały już skierowane na nowe rynki, nie są uznawane za równie istotne.
- (107) Po ujawnieniu wnioskodawca twierdził, że rynek brazylijski nie jest atrakcyjny dla amerykańskich producentów lub eksporterów ze względu na 20 % należności celne przywózowe nałożone na przywóz przekraczający kontyngent przywózowy, jak wyjaśniono w motywie 96. Na poparcie tego twierdzenia wnioskodawca odniósł się do artykułu informacyjnego z października 2018 r., w którym stwierdzono, że w sierpniu odnotowano najniższe od prawie trzech lat wielkości etanolu wytwarzanego w USA z kukurydzy, wywożonego do Brazylii ⁽²³⁾. Wnioskodawca twierdził ponadto, że Komisja powinna była wziąć pod uwagę fakt, że w Brazylii istnieje silny popyt krajowy przy zróżnicowanej sytuacji pod względem dostaw, a co za tym idzie różnych potrzebach w zakresie przywozu. Według wnioskodawcy większość brazylijskich rafinerii cukru i bioetanolu to „jednostki mieszane”, które mogą przechodzić z produkcji cukru na produkcję bioetanolu i na odwrót w zależności od cen i rentowności tych dwóch produktów.
- (108) Jeżeli chodzi o wpływ kontyngentu taryfowego, należy zauważyć, że w cytowanym artykule informacyjnym wskazano jedynie, że miesięczne wielkości wywozu w sierpniu 2018 r. osiągnęły poziom najniższy od października 2015 r. Dane statystyczne Komisji Handlu Międzynarodowego USA dotyczące wywozu rzeczywiście wskazywały zerową wielkość wywozu w sierpniu 2018 r., a taka sytuacja ostatni raz miała miejsce w październiku 2015 r. Wspomniany artykuł informacyjny nie zawiera jednak żadnych informacji na temat tendencji w wywozie, z wyjątkiem tego porównania między sierpniem 2018 r. a październikiem 2015 r. W rzeczywistości wywóz z USA do Brazylii został wznowiony we wrześniu 2018 r. i w sumie wzrósł w 2018 r. w porównaniu z rokiem poprzednim.
- (109) Ponadto Komisja uznała, że wnioskodawca nie przedstawił wystarczających dowodów dotyczących struktury i funkcjonowania brazylijskiej branży produkcji bioetanolu, Komisja nie była również w stanie uzyskać takich dowodów. W przeciwnieństwie do twierdzeń wnioskodawcy z danych statystycznych Komisji Handlu Międzynarodowego USA dotyczących wywozu wynika, że wywóz etanolu z USA do Brazylii stale rósł w okresie badanym i wzrósł również w 2018 r. Dlatego też twierdzenia przedstawione przez wnioskodawcę odnośnie do atrakcyjności brazylijskiego rynku dla amerykańskich producentów lub eksporterów należy odrzucić.
- (110) Po ujawnieniu wnioskodawca twierdził, że Komisja sztucznie zmniejszyła prawdopodobny wpływ środków peruwiańskich na rynek unijny, analizując ewentualne przesunięcie handlu z Chin i Peru odrębnie.
- (111) Biorąc pod uwagę specyfikę rynku unijnego, tj. maksymalną dozwoloną zawartość wody w produkcie objętym przeglądem oraz wystawianie certyfikatów zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju na podstawie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, które to certyfikaty faktycznie należy posiadać, aby móc prowadzić sprzedaż na rynku unijnym, jak wyjaśniono w motywie 100, Komisja uznała, że nie jest prawdopodobne, aby wywóz z USA do Peru i Chin miał zostać przekierowany w pełnym zakresie na rynek unijny. Ponadto wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia. W związku z tym argument ten należy odrzucić.

3.3.3. Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (112) W świetle powyższej oceny prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków Komisja uznała, że jest mało prawdopodobne, aby amerykańscy producenci bioetanolu wywozili znaczne ilości bioetanolu do Unii po cenach dumpingowych w przypadku wygaśnięcia środków.
- (113) Po ujawnieniu wnioskodawca twierdził, że Komisja powinna była trzymać się praktyk, które stosowała w przeszłości, i stwierdzić, że brak współpracy ze strony producentów z USA stanowi dodatkowy – i istotny – dowód świadczący o tym, że „producenci eksportujący nie chcieli lub nie mogli wykazać, że w wypadku wygaśnięcia środków dumping nie wystąpi” ⁽²⁴⁾.
- (114) W odpowiedzi Komisja, po pierwsze, przypomniała, że jej praktyka decyzyjna – której podstawą jest ocena w poszczególnych przypadkach – nie może być wiążąca względem przyszłych dochodzeń i w związku z tym nie wskazuje, jak powinny być dokonywane określone ustalenia Komisji. Po drugie, wskazane w przedmiotowym dochodzeniu stwierdzenie traktowano jako dodatkowy czynnik, jeden z wielu stanowiących podstawę do sformułowania wniosku przez Komisję w tym konkretnym przypadku. Po trzecie, można uznać, że – jako czynnik dodatkowy i uzupełniający – brak współpracy ze strony amerykańskich producentów eksportujących utrudnia gromadzenie szczegółowych informacji na potrzeby oceny prawdopodobieństwa kontynuacji i ponownego

⁽²³⁾ Artykuł dostępny pod adresem: <https://www.reuters.com/article/us-usa-ethanol-brazil/u-s-ethanol-exports-to-brazil-drop-to-nearly-three-year-low-idUSKCN1MF2FI> (ostatnio wyświetlano w dniu 15 marca 2019 r.).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1001/2008 z dnia 13 października 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali, pochodzących z Republiki Korei i Malezji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 275 z 16.10.2008, s. 18).

wystąpienia dumpingu, prowadząc w sposób nieunikniony do konieczności oparcia się na faktach dostępnych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja uznała jednak, że brak współpracy nie może być powodem przedłużenia okresu obowiązywania środków. W tym konkretnym przypadku Komisja faktycznie uznała, że brak współpracy ze strony amerykańskich producentów eksportujących utrudnia przeprowadzenie pełnej i kompleksowej oceny wszystkich czynników, i w związku z tym skorzystała z faktów dostępnych. Po uwzględnieniu wszystkich dostępnych dowodów oraz zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego Komisja stwierdziła, że w przypadku wygaśnięcia środków nie jest prawdopodobne ponowne wystąpienie dumpingu. W związku z tym również ten argument należy odrzucić.

3.4. Wniosek

- (115) W rezultacie wobec braku prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia wywozu towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie ma potrzeby analizowania prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody ani interesu Unii. Środki dotyczące przywozu bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki należy zatem uchylić, a postępowanie należy zakończyć.

4. WNIOSEK

- (116) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe stosowane względem przywozu bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 157/2013, należy uchylić.
- (117) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cło antidumpingowe na przywóz bioetanolu, nazywanego czasem „etanołem paliwowym”, tj. alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), skażonego lub nieskażonego, z wyłączeniem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, ale z uwzględnieniem alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) w mieszkankach z benzyną o zawartości alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v), przeznaczonego do użycia jako paliwo, obecnie objętego kodami CN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 50, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 i ex 3824 99 92 (kody TARIC 2207 10 00 12, 2207 20 00 12, 2208 90 99 12, 2710 12 21 11, 2710 12 25 92, 2710 12 31 11, 2710 12 41 11, 2710 12 45 11, 2710 12 49 11, 2710 12 50 11, 2710 12 70 11, 2710 12 90 11, 3814 00 10 11, 3814 00 90 71, 3820 00 00 11 i 3824 99 92 66) i pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych, zostaje niniejszym uchylone, a postępowanie dotyczące tego przywozu zostaje zakończone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 maja 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący